

**МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ВНУТРІШНІХ СПРАВ
КАФЕДРА АДМІНІСТРАТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПОЛІЦІЇ**

**«АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ОХОРОНИ ГРОМАДСЬКОГО
ПОРЯДКУ В УМОВАХ КАРАНТИНУ»**

**Матеріали
Всеукраїнського науково-практичного круглого столу**

30 квітня 2021 року

Одеса
ОДУВС
2021

УДК 342.92(477)
ББК 67.9.(4Укр)401.0
С764

Статті друкуються в авторському варіанті.
Оргкомітет дозволив собі лише скорочення
статей, які суттєво перевищували пропоновані обсяги

Актуальні питання охорони громадського порядку в умовах
карантину: матеріали Всеукраїнського науково-практичного
764 круглого столу, м. Одеса, 30 квітня 2021 р. – Одеса : ОДУВС, 2021.
– 124 с.

УДК 342.92(477)
ББК 67.9.(4Укр)401.0

**ОХОРОНИ ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ В УМОВАХ КАРАНТИНУ:
НЕОБХІДНІСТЬ ОБМЕЖЕНЬ ЧИ ПОРУШЕННЯ ПРАВ І СВОБОД ЛЮДИНИ**

Карагіоз Р.С. к.політ.н., доцент кафедри (Одеський державний університет внутрішніх справ, м. Одеса, Україна)

Наумкіна С.М., д.політ.н., професор, завідувач кафедри (Південноукраїнський Національний педагогічний університет імені К.Д. Ушинського, м.Одеса, Україна)

Охорона здоров'я громадян є пріоритетним напрямом діяльності суспільства й держави, одним із головних чинників їх виживання й розвитку. Тому запровадження карантину у теперішній час є вимушеним заходом уряду, спрямованим на збереження здоров'я громадян країни.

Якість життя громадянина в суспільстві значною мірою обумовлена відчуттям захищеності, яке передбачає безпечність життя та здоров'я, гарантію права власності, можливість реалізації своїх громадянських прав й особистих інтересів. Як відомо, суспільне життя впорядковується сукупністю нормативно-правових актів, які врегульовують усієї сфери.

Проте в окремих випадках трапляється так, що встановлені законами норми певними особами (групами осіб) порушуються, що часто призводить до порушення прав і свобод інших осіб або ставить під загрозу публічну безпеку частини суспільства. Відповідно основою забезпечення громадського порядку є врегулювання поведінки громадян в соціумі та роботи правоохоронних органів щодо запобігання й припинення порушень установлених нормами права правил. Своєю чергою ефективність забезпечення громадського порядку безпосередньо залежить від наявності чітких і дієвих нормативно-правових актів [1].

Найбільш гостро потреба охорони громадського порядку виникає в особливих умовах, коли звичне життя суспільства порушується внаслідок виникнення складних природних чи техногенних обставин.

Важливо розуміти, що дотримання встановлених урядом карантинних правил є необхідним заходом забезпечення стану захищеності як окремих громадян, так і всього суспільства від впливу загроз (у цьому випадку – від загрози інфікування коронавірусом), що, відповідно до Закону України «Про національну безпеку України» від 21 червня 2018 р. № 2469-VIII, визначається як громадська безпека й порядок [2]. Проте накладені карантинні обмеження все-таки зумовили виникнення ряду факторів соціального незадоволення, які можуть стати передумовами порушення публічної безпеки: 1) вимушена зупинка робочих процесів великої кількості закладів зумовила скорочення доходів громадян, їхні вимушені відпустки тощо; 2) зупинення навчального процесу в закладах середньої освіти викликала потребу забезпечення батьками можливості дистанційного навчання дітей і більшої затрати часу по догляду за ними; 3) закриття закладів дошкільної освіти призвело до постійного перебування дітей молодшого віку вдома, що викликало потребу в батьків відмовитися від роботи або значно ускладнило їхню дистанційну працю; 4) необхідність соціального дистанціювання та відсутність транспортного зв'язку внеможливила догляд за немінними родичами, які проживають окремо; 5) відсутність можливості відпочинку, розваг і спілкування викликала погіршення душевного стану, що також негативно вплинуло на загальне здоров'я людей. Розвиток розглянутих факторів призвів до емоційної напруги в суспільстві, внаслідок чого почастишали випадки порушення правил карантину

Таким чином, дії, які створюють небезпеку для інших осіб, особливо вчинені в публічних місцях, можна вважати порушенням публічної безпеки та громадського порядку. Наприклад, відсутність захисної маски (носіння якої вимагають норми карантину) ч. 2 ст. 44-3 КУпАП, в потенційно хворої на COVID-19 людини (якою можна вважати кожного громадянина в умовах епідемії цієї хвороби) створює небезпеку для здоров'я інших людей, тим самим порушуючи їхні права.

17 березня 2020 року Верховною Радою України прийнято Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України, спрямованих на запобігання виникнення і поширення коронавірусної хвороби (COVID19)», яким

Кодекс України про адміністративні правопорушення (далі – КУпАП) доповнено статтею 44-3 (Порушення правил щодо карантину людей) КУпАП.

Постанова Кабінету Міністрів України від 09.12.2020 року № 1236 «Про встановлення карантину та запровадження обмежувальних протиепідемічних заходів з метою запобігання поширенню на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2», є також одним з головних правових актів щодо запобігання поширення інфекції та створення подальшої небезпеки здоров'ю населення.

Варто звернути увагу на той факт, що, під час виявлення правопорушень карантину, складаються адміністративні матеріали. Так, норма статті 44-3 КУпАП носить посилання на інший нормативно-правовий акт, а тому серед ознак суті такого адміністративного правопорушення обов'язково повинно бути зазначено конкретну заборону відповідного пункту нормативно-правового акту, яким встановлюються правила карантину, що порушила особа та що до якої складено протокол (тобто, з посиланням на відповідні пункти постанови Кабінету Міністрів України та рішення Державної комісії з питань техногенно-екологічної безпеки та надзвичайних ситуацій, що є чинними на момент вчинення правопорушення).

З метою уникнення недоліків при складанні протоколу про адміністративне правопорушення, необхідно відслідковувати актуальність нормативних актів, на які здійснюються посилання. Також для того, щоб повністю розкрити суть адміністративного правопорушення, у протоколі має бути зазначено конкретні дії (бездіяльність), які вчинила особа, порушуючи законодавство. Для прикладу, недотрималась вимог щодо заборони роботи торговельного обслуговування населення шляхом допуску, наприклад, покупця до приміщення магазину та продажу йому певного товару.

У цьому разі необхідно додати й такий важливий аспект, як докази підтвердження правопорушення. До протоколу про адміністративне правопорушення працівники поліції необхідно долучити докази (відповідно до вимог статті 251 КУпАП), які можуть підтвердити факт вчинення правопорушення. Якщо ж до протоколу про адміністративне правопорушення не долучено достатніх доказів для підтвердження факту вчинення правопорушення, то суддя позбавлений можливості притягнути особу до відповідальності, адже не має права замість працівників поліції збирати докази у справах даної категорії, а всі сумніви в силу статті 62 (Особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду) Конституції України мають трактуватись на користь особи, щодо якої складено протокол [3].

Доказами в справі про адміністративне правопорушення, є будь-які фактичні дані, на основі яких у визначеному законом порядку орган (посадова особа) встановлює наявність чи відсутність адміністративного правопорушення, винність даної особи в його вчиненні та інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи. Ці дані встановлюються протоколом про адміністративне правопорушення, поясненнями особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, потерпілих, свідків, висновком експерта, речовими доказами, показаннями технічних приладів та технічних засобів, що мають функції фото– і кінозйомки, відеозапису, у тому числі тими, що використовуються особою, яка

притягається до адміністративної відповідальності, або свідками, а також працюючими в автоматичному режимі, чи засобів фото– і кінозйомки, відеозапису, у тому числі тими, що використовуються особою, яка притягається до адміністративної відповідальності, або свідками, а також працюючими в автоматичному режимі або в режимі фотозйомки (відеозапису), які використовуються при нагляді за виконанням правил, норм і стандартів, що стосуються забезпечення безпеки дорожнього руху та паркування транспортних засобів, актом огляду та тимчасового затримання транспортного засобу, протоколом про вилучення речей і документів, а також іншими документами [4; 5].

Обов'язок щодо збирання доказів покладається на осіб, уповноважених на складання протоколів про адміністративні правопорушення, визначених статтею 255 КУпАП. Крім вказаної вище та загальної інформації у протоколі повинні бути зазначені пояснення особи, яка притягується до адміністративної відповідальності, а саме: прізвищі, ім'я, по-батькові та адреси проживання свідків.

У протоколі, як відомо, не може бути виправлень (проте на практиці такі випадки трапляються – виправлення засвідчуються підписом відповідної посадової особи). Після підписання протоколу до нього забороняється внесення будь-яких змін.

Протокол, як відомо, підписується особою, яка його склала; особою, яка притягається до відповідальності та у разі наявності – свідками. При відмові особи ставити свій підпис, в протоколі робиться відповідний запис. Крім того, у протоколі повинна бути відмітка про те, що особі роз'яснено її права та обов'язки. Також, з огляду на судову практику, заповнення протоколу повинне обов'язково здійснюватися розбірливим почерком.

Уявляється необхідним і знання такого важливого моменту, як відмінності адміністративних правопорушень відповідно до суб'єкту. Так, існують порушення, відповідальність за які, згідно до статті 44-3 КУпАП, можуть нести лише окремо визначені особи. Наприклад, відповідальність за порушення вимог щодо заборони роботи суб'єктів господарювання, які приймають відвідувачів, не можуть нести працівники таких суб'єктів господарювання, оскільки вони не здійснюють господарську діяльність та не відповідають за дії суб'єкта господарювання, у якому працюють.

До суб'єктів господарювання відносяться: господарські організації (юридичні особи), створені відповідно до Цивільного кодексу України, державні, комунальні та інші підприємства, створені відповідно до цього Кодексу, а також інші юридичні особи, які здійснюють господарську діяльність та зареєстровані в установленому законом порядку; громадяни України, іноземці та особи без громадянства, які здійснюють господарську діяльність та зареєстровані відповідно до закону як підприємці.

У випадку виявлення правопорушення під час здійснення господарської діяльності необхідно: ознайомитись та долучити до протоколу статутні документи, відомості з ЄДРПОУ, за наявності – посадову інструкцію, наказ про призначення, трудовий договір, з якого вбачається обов'язки особи як власника, керівника, іншої уповноваженої особи. Якщо особа відсутня на місці вчинення правопорушення (відповідно до частини першої статті 276 КУпАП справа про адміністративне правопорушення розглядається за місцем його вчинення), повідомити її про

необхідність з'явитися для оформлення адміністративного протоколу, при цьому слід враховувати право особи на адвоката.

Вказані заходи рекомендовано здійснювати за присутності свідків для можливості проведення дій у випадку відмови особи підписувати адміністративний протокол.

Варто звернути увагу й на те, що, відповідно до частини другої статті 254 КУпАП, протокол про адміністративне правопорушення, у разі його оформлення, складається не пізніше 24 годин з моменту виявлення особи, яка вчинила правопорушення, а відповідно до статті 38 КУпАП – може бути накладено не пізніше як через два місяці з дня вчинення правопорушення; при триваючому правопорушенні – не пізніше як через два місяці з дня його виявлення.

Окрему увагу слід звернути на порушення щодо перевезення пасажирів понад встановлену кількість. У даному випадку є позитивні рішення щодо стягнення штрафу саме з водіїв громадських транспортних засобів, адже до їх повноважень відноситься контроль кількості пасажирів. Саме перевізник, згідно відповідних пунктів постанови Кабінету Міністрів України та рішення Державної комісії з питань техногенно-екологічної безпеки та надзвичайних ситуацій, які є чинними на момент вчинення правопорушення, несе відповідальність за контроль за використанням засобів індивідуального захисту пасажирів під час перевезення.

Щодо фізичних осіб, то вона, як учасник цивільних правовідносин, повинна бути наділена низкою ознак, які її індивідуалізують, відокремлюють її з-поміж та персоніфікують як учасника цих правовідносин. До таких ознак належать: ім'я фізичної особи, її громадянство, вік, стать, сімейний стан, стан здоров'я тощо. До фізичних осіб належать громадяни України, іноземні громадяни та особи без громадянства. Для того, щоб виступати суб'єктом цивільних правовідносин, фізична особа повинна володіти цивільною правосуб'єктністю, яка включає в себе правоздатність та дієздатність.

У зв'язку із вчиненням правопорушення, передбаченого статтею 44-3 КУпАП, щодо фізичної особи можливе оформлення протоколу, зокрема у випадку: порушення правил самоізоляції. Як доказ необхідно додатково інформаційну згоду особи на самоізоляцію та, при наявності, інші докази того, що особа входить до переліку осіб, хто потребує такої ізоляції. Правопорушенням вважається і перебування на вулицях без документів. Це окрема імперативна норма, передбачена відповідними пунктами постанови Кабінету Міністрів України і рішення Державної комісії з питань техногенно-екологічної безпеки та надзвичайних ситуацій, які є чинними на момент вчинення правопорушення. У цьому випадку обов'язково необхідні покази свідків такого правопорушення. Перебування в громадських будинках і спорудах, громадському транспорті без вдягнутих засобів індивідуального захисту. У цьому випадку також обов'язково необхідні покази свідків правопорушення.

Відтак, нами розглянути основні, найбільш поширені випадки правопорушень під час карантинних обмежень, які не можуть розглядатися як порушення прав і свобод особистості з урахуванням необхідності дотримання умов безпеки в надзвичайних ситуаціях, пов'язаних у даному випадку з коронавірусною епідемією.

1. Пам'ятка поліцейському із забезпечення публічної безпеки під час карантину. URL : <https://dduvs.in.ua/pamyatka/>.
2. Безпека та кібербезпека під час карантину. URL : <http://univd.edu.ua/uk/news/65>. Про національну безпеку України : Закон України від 21 червня 2018 р. № 2469-VIII. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2469-19#Text.946>
3. Карантин в Україні: чи суперечать нові заборони Конституції. URL : <https://www.bbc.com/ukrainian/features-52186556>.
4. Про затвердження Порядку організації взаємодії Національної гвардії України та Національної поліції України під час забезпечення (охорони) публічної (громадської) безпеки і порядку : Наказ МВС від 10 серпня 2016 р. № 773. База даних «Законодавство України». URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1223-16#Text>
5. Про встановлення карантину та запровадження посилених протиепідемічних заходів на території із значним поширенням гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої корона вірусом SARS-CoV-2: Постанова Кабінету Міністрів України від 22 липня 2020 р. № 641. База даних «Законодавство України». URL : <https://www.kmu.gov.ua/npas/pro-vstanovlennya-karantinu-ta-zapr-641>

ЗМІСТ	
Аброськін В.В. ВСТУПНЕ СЛОВО	3
Корнієнко М.В. ВСТУПНЕ СЛОВО	4
Афонін Д.С., Руснак К.О. ОСОБЛИВОСТІ РОБОТИ ДІЛЬНИЧНИХ ОФІЦЕРІВ ПОЛІЦІЇ ПІД ЧАС КАРАНТИНУ, ВИКЛИКАНОГО ПОШИРЕННЯМ ГОСТРОЇ РЕСПІРАТОРНОЇ ХВОРОБИ COVID-19	5
Березовський С., Плужнік О.І. ОСОБЛИВОСТІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ГРОМАДСЬКОЇ БЕЗПЕКИ ТА ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ В УМОВАХ НАДЗВИЧАЙНОЇ СИТУАЦІЇ	7
Берендєєва А.І. ПОВНОВАЖЕННЯ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ ПІД ЧАС ПАНДЕМІЇ COVID-19: ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД	10
Берендєєва А.І., Маслова К.В. ДІЯЛЬНІСТЬ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ ОФІЦЕРІВ ГРОМАДИ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ COVID-19	14
Вдовиченко О.М. ОСОБЛИВОСТІ ЗАПОБІГАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЮ ПОЛІЦІЄЮ УКРАЇНИ ПОШИРЕННЮ ГОСТРОЇ РЕСПІРАТОРНОЇ ХВОРОБИ COVID – 19, СПРИЧИНЕНОЇ КОРОНАВІРУСОМ SARS-COV-2 НА ТЕРИТОРІЇ ОДЕСЬКОЇ ОБЛАСТІ	17
Вільська Є.Р., Афонін Д.С. ОСОБЛИВОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ПАТРУЛЬНИХ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ В УМОВАХ КАРАНТИНУ	20
Власенко І.В. ОСОБИСТА БЕЗПЕКА ПОЛІЦЕЙСЬКИХ ПІД ЧАС ОХОРОНИ ПУБЛІЧНОГО ПОРЯДКУ В УМОВАХ КАРАНТИНУ	22
Десятник А.А. ОКРЕМІ ПИТАННЯ З'ЯСУВАННЯ ОБСТАВИН ПОРУШЕННЯ ПРАВИЛ КАРАНТИНУ ЛЮДЕЙ	25
Дімітрова Т.О., Плужнік О.І. УКРАЇНА ПІСЛЯ КОРОНАКРИЗИ – ШЛЯХ ОДУЖАННЯ	27
Drapaliuk K.I., Bubnova I.I. CONCEPTS AND SIGNS OF LAW ENFORCEMENT AGENCIES OF UKRAINE	31
Гришук В.Л. ОРГАНІЗАЦІЯ СЛУЖБИ В ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНАХ ТА ПУБЛІЧНА БЕЗПЕКА В УМОВАХ КАРАНТИНУ	34
Гузенко І.М. ЗБЕРЕЖЕННЯ ФІЗИЧНОГО ТА ПСИХІЧНОГО ЗДОРОВ'Я ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ	34
Дручек О.В.	

ОБМЕЖЕННЯ ПРАВ І СВОБОД ЛЮДИНИ ТА ГРОМАДЯНИНА: ОКРЕМІ ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ	35
Закалик Г. М., Жентичка М. Я. ЕМОЦІЙНЕ ВИГОРАННЯ МЕДИЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ В УМОВАХ COVID – ПАНДЕМІЇ	
Іванюк У. В. , Поглод О. Б. ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ МОТИВАЦІЇ ПРАЦІВНИКІВ В ОРГАНІЗАЦІЇ	37
Ізбаш К.С., Яцковина В.В. ДОСВІД ПІДГОТОВКИ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ В ЗАРУБІЖНИХ КРАЇНАХ	40
Карагіоз Р.С., Наумкіна С.М. ОХОРОНИ ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ В УМОВАХ КАРАНТИНУ: НЕОБХІДНІСТЬ ОБМЕЖЕНЬ ЧИ ПОРУШЕННЯ ПРАВ І СВОБОД ЛЮДИНИ	44
Кічіджи В.В., Афонін Д.С. АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ОХОРОНИ ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ В УМОВАХ ПОШИРЕННЯ ГОСТРОЇ РЕСПІРАТОРНОЇ ХВОРОБИ COVID-19, СПРИЧИНЕНОЇ КОРОНОВІРУСОМ SARS CO V-2	45
Ковальова О.В. ДО ПИТАННЯ ПРО НЕВІДВОРОТНІСТЬ ПРИТЯГНЕННЯ ДО АДМІНІСТРАТИВНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ПОРУШЕННЯ ПРАВИЛ КАРАНТИНУ ЛЮДЕЙ	48
Коропатов О.М., Карагуца Г.А., Карагуца М.А. ЩОДО ПИТАННЯ АДМІНІСТРАТИВНОГО ЗАТРИМАННЯ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ COVID-2019	53
Коропатов О.М. КАРАНТИННІ ЗАХОДИ ТА КОРУПЦІЯ: РЕАЛІЇ СЬОГОДЕННЯ	56
Коросташівець І.М. ЮРИДИЧНА ВІДПОВІДАЛЬНОСТЬ: ДО ПРОБЛЕМ РОЗУМІННЯ ТА ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ	60
Кузьменко Ю. В., Крамаренко А.О. ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ У ВИШАХ УКРАЇНИ В ПЕРІОД КАРАНТИНУ	63
Любчик В.Б., Унгурян М.Ю. ОКРЕМІ АСПЕКТИ ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ В УМОВАХ КАРАНТИННИХ ОБМЕЖЕНЬ, СПРЯМОВАНИХ НА ЗАПОБІГАННЯ ПОШИРЕННЮ КОРОНАВІРУСНОЇ ІНФЕКЦІЇ	65
Любчик В.Б., Забунов Ю.П. ОСНОВНІ АСПЕКТИ ДІЯЛЬНОСТІ ПРАЦІВНИКІВ ПАТРУЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ В УМОВАХ КАРАНТИНУ	67
Любчик В.Б., Смазчук А.Л. ОХОРОНА ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ В УМОВАХ КАРАНТИНУ	70
Марусенко Р.І. ПРОБЛЕМИ ТЛУМАЧЕННЯ ПРАВИЛ ЩОДО КАРАНТИНУ ЛЮДЕЙ В РОБОТІ	

ПРАЦІВНИКІВ ПОЛІЦІЇ	
Моїсєєнко О.Г., Коропатов С.О. COVID – 19 – НОВИЙ ВИКЛИК ЛЮДСТВУ	73
Музика С.С. ПРАВОВИЙ РЕЖИМ КОНФІДЕНЦІЙНОЇ ІНФОРМАЦІЇ В УКРАЇНІ	75
Мукоїда Р.В. ЗАГАЛЬНИЙ ПОРЯДОК ВСТАНОВЛЕННЯ ПРИЧИННО-НАСЛІДКОВОГО ЗВ'ЯЗКУ МІЖ СМЕРТЮ ПАЦІЄНТА ТА ЗАСТОСУВАННЯМ ВАКЦИНИ	77
Мамедов А., Плужнік О.І. ПУБЛІЧНА БЕЗПЕКА Й ПОРЯДОК В УМОВАХ КАРАНТИНУ	80
Олішевський О.В. INTERNET OF THINGS TECHNOLOGIES В ПРОТИДІЇ ЗЛОЧИННОСТІ	82
Петринич О. Г., Іванюк У. В., Секрета В. П. ВПЛИВ ЗАСОБІВ МАСОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ ЩОДО COVID-19 НА АГРЕСИВНУ ПОВЕДІНКУ ПІДЛІТКІВ	85
Пишна А.Г. ВПЛИВ КАРАНТИННИХ ОБМЕЖЕНЬ НА СТАН ПРАВОПОРУШЕНЬ СЕРЕД НЕПОВНОЛІТНІХ	88
Плужнік О.І. ПОРУШЕННЯ САНІТАРНИХ ПРАВИЛ І НОРМ ЩОДО ЗАПОБІГАННЯ ІНФЕКЦІЙНИМ ХВОРОБАМ ТА МАСОВИМ ОТРУЄННЯМ (СТ. 325 КК УКРАЇНИ)	91
Савайда О.І., Надурак В.В. ВЗАЄМОДІЯ ПРОЛІЦІЇ ТА НАСЕЛЕННЯ У ВИГЛЯДІ ПІДТРИМАННЯ ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ ПІД ЧАС КАРАНТИНУ	93
Сірко В.С. ПРОБЛЕМАТИКА АДМІНІСТРАТИВНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ НЕПОВНОЛІТНІХ	95
Сухарєва А.О., Бакаленко М.В. КОРОНАВІРУС В УКРАЇНІ ТА СВІТІ: ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ПОДОЛАННЯ ПАНДЕМІЇ	99
Сухарєва А.О., Пастух І.В. ВЗАЄМОДІЯ ПОЛІЦІЇ ТА НАСЕЛЕННЯ В УМОВАХ КАРАНТИНУ	102
Томіна В.Ю. ОСОБИСТА БЕЗПЕКА СПІВРОБІТНИКІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ COVID-19	105
Шувар Н. М., Закалик Г.М., Андраші А. В. ГОТОВНІСТЬ МОЛОДІ ДО ВОЛОНТЕРСТВА: ПОГЛЯД НА СИТУАЦІЮ ЗА РІК ПЕРЕБУВАННЯ В УМОВАХ КОВІД-КАРАНТИНУ	108
Резолюція	108

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ОХОРОНИ ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ В УМОВАХ КАРАНТИНУ

**Матеріали
Всеукраїнського науково-практичної круглого столу**

30 квітня 2021 року

Підписано до друку 06.05.2021. Формат 60х90/8. Папір офсетний.
Гарн. «Times New Roman» Друк цифровий. Ум. друк .арк. 4.
Наклад 30 прим.
Видавництво ОДУВС
Формування матеріалів конференції Коропатов О.М.
м. Одеса, вул. Успенська, 1
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК № 3507 від 25.06.2009 р.
тел. 0487024884; 0949547884 email – ndrvv1@gmail.com